

Detský hlas

Mamička, ty ma nechceš?
Necháš ma zomrieť, než sa narodím?
Veď ani nevieš, či som dcéra a či syn?
A či som z lásky nevzišiel? Nuž dovoľ,
prečo si vyznávala lásku komusi?
Tma chodila jak nočná hliadka vôkol,
milenca nikto vidieť nemusí.

Mamička, ty ma nechceš?
Bojíš sa, že máš príliš malý byt?
Môžem sa v kútiku aj prikrčiť.
Veď koľko ľudí spalo dávno vonku,
keď z domu boli trosky plačlivé!
Mamička dieťa skryla do paplónku
a vyšla z pivnice sťa z jaskyne.

Mamička, ty ma nechceš?
Bojíš sa, že si vezmem viac na lyžičku?
Veď by som iba z omrviniiek žil,
podobný vrabčiatku či psíčku.
Natrhal by som horských ostružín.
Za vojny hladní ľudia jedli koreničky
a matka predsa dala dieťa do plienky.

Mamička, ty ma nechceš?
Bojíš sa, že uberiem ti z krásy?
Ja si ťa celú premaľujem len.
Ak trošku krásy nazberám si,
môžeš sa vo mne vidieť každý deň,
veď v dieťatku sa vidí každá mať,
nemusíš do zrkadla pozerať.

Mamička, ty ma nechceš?
a čo keď budeš chcieť vody podať
a osamelá zvoláš stokrát?
a čo keď premeníš sa na starenku,
kto sa ťa spýta, mamička, čo je ti?
Kto s tebou, možno chromou, pôjde vonku?
A komu zomrieš raz v objatí?

Mamička, ty ma nechceš?
Tak rád by som vidieť najkrajšie dva skvosty,
sniečko zlaté a hviezdy trblietavé.
Rád by som videl sýkorky a drozdy,
keď hľadia z hniezd jak z jaslí vyjavení.
Rád by som videl ružu, kúsok neba
a najviac teba, maminka moja.